

**МОТИВИ към Присъда № 56/19.09.202023 година, постановена по
НОХД №526/2023 година по описа на Районен съд - Петрич**

Производството по делото е образувано по внесен в съда обвинителен акт от Районна прокуратура– Благоевград, ТО – гр.Петрич срещу Г. И. С., А. И. С. и И. В. Г. (със снета по делото самоличност) за извършено престъпление по чл. 195 ал. 1 т. 4 пр. 1 НК, във вр. с чл. 194 ал.1 НК и във вр. с чл.20 ал. 2 НК.

По делото не участва частен обвинител. Конституиран е граждански ищец „Виваком България“ЕАД /с предишно търговско наименование БТК“ЕАД“, с ЕИК ***** с предявен и приет за съвместно разглеждане в наказателното производство граждански иск за сумата от 6 224,40 лв. /шест хиляди двеста двадесет и четири лева и четиридесет стотинки/, представляваща обезщетение за нанесени имуществени вреди в резултат на престъплението, за което подсъдимите са предадени на съд, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на извършване на престъплението 07.01.2022 г. до окончателното изплащане на обезщетението.

По делото е проведено разпоредително заседание, на което след изслушване становищата на страните по въпросите, посочени в чл.248 ал.1 от НПК и по гражданския иск е постановено разглеждане на делото да се извърши по реда на глава 27 НПК, като съобразно разпоредбата на чл.252 ал.1 НПК насрочи и разгледа делото незабавно след провеждане на разпоредителното заседание. По допуснатото предварително изслушване на страните подсъдимите срещу Г. И. С., А. И. С. и И. В. Г. е явяват с общ договорен защитник. Подсъдимите признават фактите, описани в обстоятелствената част на обвинителния акт и след като съдът прие, че признанието на подсъдимите се подкрепя от събрания в досъдебна фаза на наказателното производство доказателствен материал – производството премина по реда на Глава Двадесет и седма от НПК „Съкратено съдебно следствие в производството пред първа инстанция“ в хипотезата на чл.371, т.2 от НПК.

В хода на съкратеното съдебно следствие участващият в делото прокурор поддържа повдигнатите обвинения спрямо тримата подсъдими, като изразява становище, че деянията и на тримата са безспорно установени и доказани, че същите осъществяват от обективна и субективна страна, състава на престъплението, в което всеки един от тях е обвинен. Пледира всеки един от подсъдимите да бъде признат за виновен, като на всеки от тях да бъде наложено наказание “Лишаване от свобода” по в размер на 24 (двадесет и четири) месеца, което по реда на чл.58а, ал.1 от НК в размер на 1 (една) година и 4 (четири) месеца. Съобразявайки факта, че и тримата подсъдими са с чисто съдебно минало, са налице предпоставките по чл.66 от НК, поради което предлага изпълнението на наказанието да бъде отложено за срок от 3 (три) години за всеки един от тях. Прокурорът пледира, че с налагане на предложените наказания за всеки един от подсъдимите, ще бъдат постигнати целите предвидени в чл.36 от НК.

Пледира подсъдимите да заплатят сторените на етап ДП разноски в размер на 286,64 лева. По отношение предявения граждански иск, счита същия за основателен и иска същият да бъде уважен.

Подсъдимите Г. И. С., А. И. С. и И. В. Г., всеки от тях поотделно се признават за виновни, изразяват съжаление за извършеното и искат от съда налагане на по-леко наказание.

Защитникът на тримата подсъдими изтъква, че и тримата му подзащитни са изпълнявали на инкриминираната дата съответните задължения, като по време на работа са скъсали кабел, който са мислили, че е негоден и не се използва, но това не ги оневинява. Действително са натоварили въпросния кабел с дължина 145,60 метра и прибрали същия за

съхранение, като те не са се работили с него, не са го продали. Доброволно, след като са се обадили, са заявили къде се намира този кабел и са го върнали. Сметчаващи обстоятелства според защитата и за тримата подсъдими са фактът, че всеки от тях е неосъждан, и тримата работят, от привличането като обвиняеми до настоящия момент имат безупречно процесуално поведение, а именно оказали са съдействие за разкритие на обективната истина, съжаляват за стореното и правят самопризнания. Защитникът твърди, че в конкретния случай е приложима разпоредбата на чл.55 от НК и пледира постановената присъда да бъде с наказание под минималния размер, като на основание чл.58а ал.1 НК същото да бъде намалено с 1/3. Заявява, че подсъдимите съзнават какво са сторили, както и че е тяхна грешката, че след като са взели кабела, не са се обадили за това. По отношение на гражданския иск заявява, че няма пречка солидарно да се заплати сумата в предявения й размер от 6224,40 лева.

В последната си дума всеки от тримата подсъдими изразява съжаление за извършеното и моли съда за минимално наказание.

Като се има предвид, че производството е преминало по реда на Глава Двадесет и седма от НПК в хода на съкратеното съдебно следствие не са събирани доказателства посредством разпити на свидетелите и вещи лица, като са приобщени доказателствата събрани в досъдебна фаза на наказателното производство в цялост, приложени в кориците на досъдебно производство № 314 ЗМ-11/2022 година по описа на РУ – Петрич.

Имайки предвид признанието на подсъдимите С., С. и Г., което съдът е обявил, че се подкрепя от съвкупния доказателствен материал от досъдебната фаза на процеса, както и съдът е обявил на страните, че ще ползва това самопризнание при постановяване на присъдата.

Фактически изводи :

По смисъла на чл.373, ал.3 от НПК във връзка с чл.372, ал.4 във връзка с чл.371, т.2 от НПК, съдът приема за установена и доказана, както от признанието на подсъдимите, така и от доказателствата, събрани в досъдебна фаза на наказателното производство, които подкрепят стореното самопризнание, фактическата обстановка възприета от прокурора в обвинителния акт в частта, за която призна и тримата подсъдими за виновни.

Съдът приема за доказана от признанието на подсъдимите О., С. и Я., следната фактическа обстановка :

Г. И. С., А. И. С. и И. В. Г., тримата от град С., работят във фирма «Д.Д.Е.Г.Н.» ЕООД гр. С., През месец януари 2022 г., полагали оптичен кабел в района между гр. П. и с. Р., по поръчка на Община Петрич.

На 06.01.2022 г., в края на работния ден, в местността „Козлек“, в землището на гр. Петрич, обвиняемият И. В. Г. с управлението от него багер – товарач марка и модел „CATERPILLAR 444 F 2“ с рег. № ****, собственост на „В.-И“ ЕООД гр. С., при подравняване на терена, прекъснал трасето между гр. Петрич и с. Ръждак, собственост на „БТК“ ЕАД, изградено от съобщителен кабел тип ТПП 200x2x0,6.

На следващия ден, подсъдимите И. В. Г., А. И. С. и Г. И. С. решили да извършат кражба на част от кабела. За целта, с помощта на багер – товарач марка и модел „CATERPILLAR 444 F 2“ с рег. № ****, успели да изтеглят 145,6 м. кабел. Накъсали го на парчета и го натоварили в товарен автомобил марка „Фолксваген“, модел „Транспортер“ с рег. № ****, собственост на „В.-И“ ЕООД гр. С.. С помощта на автомобила пренесли парчетата кабел във вила в местността „Възливчето“, в землището на гр. С., а по-късно го пренесли в гараж в ж. к. „Спартак“ гр. С., собственост на майката на обвиняемия Г. И. С..

На 11.01.2022 г. било възложено на свидетелите: И. К. Д. и Ф. И. Д. – техници в БТК, откриването и отстраняването на повредата по трасето гр. Петрич – с. Ръждак. При обход на

трасето, свидетелите установили, че кабела бил прекъснат и липсвала една част от него. За констатацията уведомили своя пряк ръководител. По негов съвет се обадили на тел. 112 и съобщили за извършената кражба.

След проведени оперативно-издирвателни мероприятия били установени извършителите на кражбата – подсъдимите И. В. Г., А. И. С. и Г. И. С.. Последните били отведени в сградата на полицейското управление, където направили пълни самопризнания. Подробно описали механизма на извършеното престъпление, кабела който взели и какво направили с него. Подсъдимият Г. И. С. отвел полицейските служители в гаража на своята майка в ж. к. С.“, гр. С. и с протокол доброволно предал на полицейските служители откраднатите парчета кабел.

С разписка от 13.01.2023 г., водещият разследването полицай, върнал на Б. И. Б. от гр. Петрич – Ръководител служба „Кабелна мрежа“ в „БТК“ ЕАД, доброволно предадените парчета кабел.

Вещото лице по назначената и изготвена съдебно-техническа експертиза установило, че шарките и размера на отпечатъците от гуми открити на местопроизшествието са идентични с отпечатъците от гумите оставени от багер – товарач марка и модел „CATERPILLAR 444 F 2“ с рег. № ****, собственост на „В.-И“ ЕООД гр. С..

Съгласно заключението на вещото лице по назначената и изготвена съдебно-оценителна експертиза, стойността на предмета на престъплението към датата на инкриминираното деяние, възлиза на стойност 6 224,40 лева.

По отношение на личността на дейците :

Видно от приложените справки за съдимост за подсъдимите е видно, че и тримата подсъдими са неосъждани (подсъдимият И. Г. е реабилитиран по право).

Г. И. С. е женен с две деца.

А. И. С. е разведен.

И. В. Г. е женен, неосъждан с две малолетни деца.

По доказателствата :

Горната фактическа обстановка се установява при цялостната оценка на признанието на подсъдимите и събраните на етап досъдебно производство доказателства.

Признанието на подсъдимите С., С. и Г. се подкрепя от анализа на приобщения по делото доказателствен материал: показанията на свидетелите: И. К. Д., Ф. И. Д., Ц. Б. И., А. П. П., М. И. Г., К. И.И., 2 бр. протоколи за оглед на местопроизшествие от 11.01.2022 г. ведно с фотоалбуми (л.3-14 и л.17-27), протокол за извършена проверка в помещение без съгласие на собственика или обитателя или в тяхно отсъствие от 12.01.2022 г. (л.41), протокол за доброволно предаване от 12.01.2022 г. (л.42) и разписка от 12.01.2022 г. (л.43), протокол за оглед на веществени доказателства от 13.01.2022 г., ведно с фотоалбум (л.71-73), разписка за върнати вещи от 13.01.20022 г. (л.75) и назначените и изготвени съдебно-оценителна и техническа експертизи; 3бр. автобиография и декларация за семейно и материално положение и имотно съС.ие (по един за всеки от подсъдимите), справки за съдимост за всеки един от тях.

Данните за личността, семейното и имущественото положение на подсъдимите се установяват при съвкупна преценка на справките им за съдимост, писмените доказателства – автобиографии, декларации за семейно и материално положение и имотно съС.ие, обясненията им дадени пред съда.

Фактите, касаещи времето, мястото и обстоятелствата, при които подсъдимите са

осъществили изпълнителното деяние на престъплението, за което са предадени на съд се изясняват от признанието на подсъдимите лица, направено в хода на съкратеното съдебно следствие, както и от подкрепящите го доказателствени източници. Към тях се причисляват показанията на посочените по-горе свидетели и приобщените по делото доказателства: 2 бр. протоколи за оглед на местопроизшествие от 11.01.2022 г. ведно с фотоалбуми (л.3-14 и л.17-27), протокол за извършена проверка в помещение без съгласие на собственика или обитателя или в тяхно отсъствие от 12.01.2022 г. (л.41), протокол за доброволно предаване от 12.01.2022 г. (л.42) и разписка от 12.01.2022 г. (л.43), протокол за оглед на веществени доказателства от 13.01.2022 г., ведно с фотоалбум (л.71-73), разписка за върнати вещи от 13.01.2022 г. (л.75); съдебно-оценителна и техническа експертизи.

Правни изводи:

Съдът намира, че събраните и обсъдени по този начин доказателства по делото са непротиворечиви и взаимно допълващи се и водят до единствено възможния извод, непораждащ никакво съмнение във вътрешното убеждение на съда и обосновават решението му в следния смисъл:

Настоящият съдебен състав застъпва становището, че разпоредбата на чл. 372, ал. 4 не изисква всички надлежно събрани и проверени в хода на досъдебното производство доказателства да подкрепят самопризнанието, в смисъл да обуславят произнасянето само и единствено на осъдителна присъда. Необходимо е приобщените доказателства да са достатъчни за установяване по несъмнен начин на съставомерните факти, очертани в обстоятелствената част на обвинителния акт и признати от подсъдимите лица за да бъдат изпълнени критериите на чл.303 от НПК при постановяване на присъдата. В разглеждания от съда обвинителен акт, описаните възприети от съда факти се установяват от безпротиворечиви доказателства и не са налице съмнения относно съставомерните признаци на инкриминираното деяние и неговото авторство, предопределящи постановяването на присъда.

Съдът като прецени всички доказателства, релевантни за делото, съгласно чл. 14 от НПК, поотделно и в тяхната съвкупност, приетата за установена фактическа обстановка, отчитайки становищата на страните и съобразявайки приложимия закон, намира за установено следното от правна страна:

От така установеното, съдът прие, че с деянието си подсъдимите И. В. Г., А. И. С. и Г. И. С. са осъществили от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 195 ал. 1 т. 4 пр. 1 НК, във вр. с чл. 194 ал.1 НК, във вр. с чл. 20 ал.2 НК.

Обект на престъплението са обществените отношения, които осигуряват нормалните условия за упражняване правото на собственост и правото на владение и държане върху движими вещи.

Субект на престъплението са пълнолетни, вменяеми физически лица, които не са притежавали фактическа власт върху предмета на престъплението.

Касае се до отнемане на чужди движими вещи от владението на друго, без негово съгласие, с намерение противозаконно да се присвоят, като деянието е извършено в съучастие /като съизвършители/ и като за извършване на кражбата са използвани МПС-та, а именно: багер – товарач марка и модел „CATERPILLAR 444 F 2“ с рег. № ****, собственост на „В.-И“ ЕООД гр. С. и товарен автомобил марка „Фолксваген“, модел „Транспортер“ с рег. № ****, собственост на „В.-И“ ЕООД гр. С..

Подсъдимите са действали в съучастие, под формата на съизвършителство.

От обективна страна предмет на престъплението са чужди движими вещи, които не са нито собствени, нито във владение на подсъдимите и за отнемането им е липсвало съгласие от страна на владелеца. Изпълнителното деяние за престъплението на двамата подсъдими е отнемането на вещите чрез действие, което се изразява в прекратяване на фактическата

власт върху тях от страна на собственика и установяване на фактическа власт от подсъдимия. В казуса, от обективна страна, подсъдимите И. В. Г., А. И. С. и Г. И. С. на 07.01.2022 г., в местността „Козлек“, в землището на гр. Петрич, в съучастие, като съизвършители, са отнели чужди движими вещи – 145,6 м. кабел тип ТПП 200x2x0,6, на обща стойност 6 224,40 лева, собственост на „БТК“ ЕАД, от владението на Б. И. Б. от гр. Петрич – Ръководител служба „Кабелна мрежа“ в „БТК“ ЕАД, без негово съгласие, с намерение противозаконно да се присвоят, като за извършване на кражбата са използвани МПС-та: багер – товарач марка и модел „CATERPILLAR 444 F 2“ с рег. № ****, собственост на „В.-И“ ЕООД гр. С. и товарен автомобил марка „Фолксваген“, модел „Транспортер“ с рег. № ****, собственост на „В.-И“ ЕООД гр. С..

За извършване на кражбата са използвани два броя моторни превозни средства: багер – товарач марка и модел „CATERPILLAR 444 F 2“ с рег. № ****, собственост на „В.-И“ ЕООД гр. С. и товарен автомобил марка „Фолксваген“, модел „Транспортер“ с рег. № ****, собственост на „В.-И“ ЕООД гр. С., предвиждали са техните общественоопасни последици и въпреки това са искали и целели тяхното настъпване. При определяне на квалификацията на инкриминираното деяние по чл.195 ал.1 т.4 пр.1 НК, съдът установи, че подсъдимите са отнели вещи -145,6 м. кабел тип ТПП 200x2x0,6, тъй като за осъществяване на деянието са използвали два броя МПС, а именно: багер – товарач марка и модел „CATERPILLAR 444 F 2“ с рег. №****, собственост на „В.-И“ ЕООД гр. С. и товарен автомобил марка „Фолксваген“, модел „Транспортер“ с рег. № ****, собственост на „В.-И“ ЕООД гр. С. . С оглед теглото и обема на отнетите вещи, съдът намира, че без използването на моторно превозно средство би било почти невъзможно осъществяването на деянието, поради което ролята на използваното средство в случая е способствала и улеснила осъществяване на деянието, поради което съдът намира, че квалификацията следва да бъде във връзка с чл. 195, ал. 1, т. 4 предл. първо от НК.

От субективна страна деянието е извършено от подсъдимите умишлено с пряк умисъл.

В субективно отношение анализираният престъпен състав се характеризира с наличието на умишлена вина, като според настоящият съдебен състав умисъл на подсъдимите за извършеното престъпление, за което бяха признати за виновни е във формата на пряк умисъл. Подсъдимите са съзнавали действията си, могли са да ги ръководят и да предвидят настъпването на обществено опасните последици За съда е безспорно, че подсъдимите са съзнавали извършването от тях действия, разбирали са, че това им поведение има общественоопасен характер, съзнавайки и ръководейки действията си и въпреки това са се съгласили с настъпването на вредоносния престъпен резултат.

Подсъдимите И. В. Г., А. И. С. и Г. И. С. са пълнолетни и вмениями лица. И тримата са съзнавали обществено опасния характер на своето деяние, включително и факта, че осъществяват престъплението в съучастие, като съизвършители. Подсъдимите са разбирали, че вещите, предмет на посегателство, са чужда собственост и че с деянието си ще прекъснат фактическата власт на законният им владеец върху тях, без да имат неговото съгласие за това, като установят своя такава с намерение противозаконно да ги присвоят. В тази насока са всички събрани по делото доказателства в хода на проведеното разследване срещу тях.

Квалификацията по чл. 20, ал. 2 от НК е налице по отношение и на тримата подсъдими, тъй като деянието е извършено от тримата, като са участвали пряко в самото изпълнение на престъплението, т.е. всеки един от тримата се явява съизвършител по смисъла на чл. 20, ал. 2 от НК. Налице е и общност на умисъла.

Причина за извършване на престъплението е ниското правосъзнание на обвиняемите и стремежът им за лично облагодотелстване по лек, бърз, но и непозволен от закона начин, което говори за незачитане от страна на всеки от тримата подсъдими на установения в Република България правов ред.

Относно индивидуализацията на наказателната отговорност:

Наказанието на подсъдимото лице следва да се определи от съда при съобразяване на правилата на чл. 58а ал.1 от НК и на целите, заложиени в чл. 36 от същия кодекс. В тази насока съдебната преценка основно е детерминирана от съобразяването на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства.

При определяне наказанието на всеки един от подсъдимите, съдът взе предвид всички смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, тежестта на извършеното деяние и неговата обществено опасност.

В случая, обществената опасност на извършеното от тримата подсъдими деяние е висока. Престъплението кражба е тежко по смисъла на закона, а следва да се има предвид, че извършената от подсъдимите кражба е по квалифицирания състав на чл.195 ал.1 т.5 НК, за който законодателят именно поради по-високата обществена опасност е предвидил и различно наказание от това по обикновения състав на кражбата. При определяне на наказанието на подсъдимите за извършените от тях престъпления съдът прецени: Степента на обществена опасност на конкретното деяние, което преценява като висока - касае се за отнемане на чужди движими вещи на сравнително висока стойност - 6224,40 лева (равняващи се на 9,576 минимални работни заплати за страната към момента на извършване на деянието (МРЗ е определена в размер на 650 лева с ПМС № 331/26.11.2020 г. за периода 01.01.2021 - 31.03.2022 г.), както и следва да бъде отчетен факта, че вещите не са били под поС.ен надзор (макар че за последното не е налице конкретно обвинение – този факт също би могъл да се приеме като отегчаващо вината обстоятелство. По отношение и на тримата подсъдими е налице и друго отегчаващо вината обстоятелство – и тримата подсъдими работят във фирма за кабелна телевизия и интернет, двама от тях (С. и С. са техници (със средно специално образование), а Г. – багерист), този факт навежда на извода, че същите имат повече познания от обикновено досежно телекомуникационните кабели, както и относно повредите на същите. В този смисъл деянието им в по-висока степен укоримо от обичайното. Отегчаващо вината обстоятелство по отношение на подсъдимия Г. е и фактът, че същият е извършвал и друг път подобни деяния (Г. е реабилитиран по право по предходно осъждане по НОХД №277/2003 година, касаещо кражба на кабели).

Като смекчаващи вината обстоятелства, настоящият съдебен състав приема, чистото съдебно минало на тримата подсъдими (подсъдимият Г. е реабилитиран по право), признанието и оказаното съдействието за изясняване обективната истина по делото, цялото процесуалното поведение на подсъдимите в хода на наказателното производство.

При анализа на посочените от съда отегчаващи и смекчаващи вината обстоятелства съдът прие, че и за тримата подсъдими относно извършеното от тях престъпление по смисъла на чл.195 ал.1 т.4 от НК, във вр. с чл. 194 ал.1 НК, във вр. с чл. 20 ал.2 НК, за което се предвижда наказание „Лишаване от свобода“ от 1 до 10 години, се следва наказанието да бъде определено при приложението на чл.58а ал.1 от НК. Не следва да се прилага разпоредбата на чл.58а ал.4 във връзка с чл.55 ал.1 т.1 от НК и да се определя наказание под минималния размер, както иска защитата на подсъдимите, доколкото такова наказание според съда не би било съобразено с обществената опасност на деянието и дееца и би бил нарушен принципа за реципрочност на наказателната репресия спрямо обществената опасност на деянието и дееца във връзка с постигане на едно от целите на наказанието – превъзпитанието на подсъдимите.

Преценявайки изложеното и личността на всеки един от дейците - съучастници, съдът намира, че отчетените по-горе смекчаващи вината обстоятелства не са достатъчни, за да обосноват приложение на разпоредбата на чл. 55 от НК по отношение на деянието, предмет на разглеждане в настоящото производство. В тази връзка съдът съобрази обстоятелството, че доколкото делото се разглежда по реда на глава XXVII от НПК, то разпоредбата на чл.

373, ал. 2 от НК задължава съда при осъдителна присъда да определи наказанието при приложение разпоредбата на чл. 58а от НК. Именно, ръководейки се от разпоредбите на Общата част на НК и съобразявайки предвиденото наказание в разпоредбата на НК, съдът счита за справедливо и съответно на извършеното на подсъдимия да бъде наложено наказание в размер над минималния, предвиден в разпоредбата на чл. 195, ал.1, т. т. 4 от НК, а именно – 2 (две) години или 24 (двадесет и четири месеца) година „Лишаване от свобода“. За да се поправят подсъдимите и след оценка на отегчаващите и смекчаващите вината обстоятелства, при спазване на целите в чл.36 от НК съдебния състав приема, че именно това е справедливо отмереното наказание, без излишна снизходителност и същото е определено при превес на смекчаващите вината обстоятелства и ориентирано под средния размер на предвиденото от законодателя. При това и при приложението на чл.58а ал.1 от НК от определеното от съда наказание съдът намали една трета и наложи на подсъдимия наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 1 (една) година и 4 (четири) месеца за всеки един от подсъдимите.

Съдът счита, че са налице предпоставките, визирани в разпоредбата на чл. 66, ал. 1 от НК по отношение и на тримата подсъдими. Съгласно разпоредбата на чл. 66, ал. 1 от НК съдът може да отложи изпълнението на наложеното наказание за срок от една до три години, ако лицето не е осъждано на лишаване от свобода за престъпление от общ характер и ако намери, че за постигане целите на наказанието и преди всичко за поправяне на осъдения не е наложително да изтърпи наказанието. Съобразно съдимостта на осъдените към момента на извършване на процесното деяние, същите са неосъждани, определеното наказание е под три години лишаване от свобода, поради което е допустимо отлагането на изтърпяването на наказанието лишаване от свобода. Освен това условното осъждане в процесния случай не противоречи на изискванията на обща и лична превенция. Законът изисква съчетаване на двете цели на наказанието. Независимо, че дава приоритет на личната превенция, във всички случаи съдът, за да приложи чл. 66, ал. 1 от НК, следва да направи констатация, че и с условното наказание „лишаване от свобода“ може да се въздейства възпитателно и предупредително и върху другите членове на обществото. В настоящия случай подобен извод би могъл да бъде направен. Съдът прецени, че е възможно постигане целите на генералната и специална превенция на наказанието, визирани в чл. 36 от НК, и без ефективно изтърпяване на наказанието при изпитателен срок в минимален размер, предвиден в посочената разпоредба, а именно 3 /три/ години. В този смисъл е и константната практика на ВКС /Решение № 401/2002 г. на ВКС, Решение № 528/1993 г. на ВКС, Решение № 386/1973 г. на ВКС и др./.

Определеният размер на това наказание, наложено на всеки един от тримата подсъдими, съдът намира за справедлив и съответстващ на тежестта, обществената опасност и моралната укоримост на престъплението и подходящ да повлияе поправително и превъзпитателно към спазване на законите и добрите нрави от страна на тримата осъдени. Освен това, съдът счита, че така определеното наказание ще въздейства предупредително върху тримата осъдени и ще им се отнеме възможността да вършат и други престъпления, а освен това ще въздейства възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото, като по този начин ще бъдат постигнати целите на генералната и специална превенция, визирани в разпоредбата на чл. 36 от НК.

По предявения граждански иск:

От събраните по досъдебното производство доказателства, а и от признанието на подсъдимите, сторено по реда на чл.371 т.1 НПК съдът счита за безспорно установена собствеността на предмета на престъплението 145,6 м. съобщителен кабел тип ТПП 200х2х0,6. Проводникът, предмет на престъплението е собственост на „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД („БТК“ ЕАД) в качеството му на оператор, предоставящ електронни съобщителни услуги на абонати – физически и юридически лица

на територията на община Петрич. От вписванията по партидата на това дружество в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел се установява, че ощетеното юридическо лице, считано от 05.10.2022 година е с променено наименование „Виваком България“ ЕАД. Посочената промяна касае само наименованието на дружеството и не засяга останалите елементи от неговия статут, в това число и правото на собственост върху електронната съобщителна мрежа и свързаната с нея инфраструктура, изградена или изтеглена на територията на Република България, в това число и в частност кабела, предмет на неправомерното деяние по делото). По делото безспорно се установи размерът и видът на кабела, предмет на престъпното посегателство- 145,6 м. съобщителен кабел тип ТПП 200x2x0,6, както и стойността на същия - 6 224,40 лева, съгласно приетата и ценена в хода на съдебното производство оценителна експертиза. От доказателствата по делото се установява, че намереният кабел е нарязан и негоден за ползване по предназначение, поради което на ощетеното юридическо лице следва да бъде присъдена равностойността на откраднатия кабел. Ето защо, предявената за съвместно разглеждане гражданска претенция за доказана по основание и размер и като такава следва да бъде уважена изцяло.

Относно разноските:

С оглед крайния изход на предявения за съвместно разглеждане граждански иск и съобразявайки се с фактическата и правна сложност на случая, съдът определи и присъди в полза на гражданския ищец по своевременно стореното от същия искане (обективизирано в депозирания в писмен вид граждански иск) юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева. Присъденото в полза на гражданския ищец възнаграждение на основание чл.78 ал.1 и 8 ГПК е в размер, определен съгласно разпоредбата на чл.78 ал.8 ГПК вр. с чл.37 ал.1 ЗПП и чл.22 във вр. с чл.17 т.2 от Наредбата за заплащането на правната помощ (НЗПП), която разпоредба предвижда, че възнаграждението за правна помощ на граждански ищец в наказателно производство се определя съобразно предвиденото в наредбата възнаграждение според квалификацията на престъплението, а в настоящия случай същото попада в обхвата на разпоредбата на чл.17 т.2 от Наредбата и следва да бъде определено в диапазона от 150 до 320 лева за всяка една съдебна инстанция.. Присъденият от съда размер на юрисконсултско възнаграждение – 150 лева е минимума, предвиден за процесуално представителство по НЗПП. Този размер е съобразен с фактическата и правна сложност на случая. Отделно от това, така определеният размер на юрисконсултско възнаграждение е съобразен и с принципа за пропорционалност, заложен в чл.1 от НЗПП, а именно, че заплащането на правната помощ се определя в зависимост от вида и количеството извършена дейност. В случая процесуалния представител на гражданския ищец, макар и да не се е явил лично в съдебната зала по насроченото открито съдебно заседание по делото е необходимите книжа за конституиране на гражданския ищец, депозирал е своевременно със становище по хода на делото, както и е изготвил и депозирал своевременно гражданския иск. Процесуалния представител - юрисконсулт е извършил адекватно своите функции на процесуален представител в защита на законните права и интереси на представляваното от него ощетено юридическо лице, поради което и определеният размер на присъденото възнаграждение за юрисконсулт се явява адекватно по размер, пропорционално и законосъобразно.

С оглед изхода от гражданския иск, подсъдимите на основание чл.78 ал.1 ГПК следва да понесат в тежест и държавна такса върху уважения граждански иск в размер на 248,97 лева, поради което същите бяха осъдени да заплатят солидарно тази сума по сметка на РС-Петрич.

В досъдебна фаза на производството са сторени разноски, които по аргумент и на основание чл.189 ал.3 от НПК съдът осъди подсъдимите да заплатят солидарно по сметка на ОД на МВР – Благоевград в размер на 286.64 лв. (двеста осемдесет и шест лева и шестдесет

и четири стотинки - възнаграждения на вещите лица, изготвили назначените експертизи в досъдебното производство.

Съобразно изложените мотиви съдът постанови Присъда № 56/19.09.2023 година по НОХД дело № 526/2023 година по описа на Районен съд Петрич.